

במדינה

היום המקוה. ללא כל אזהרה מוקדמת הגיע מברק קצר לבית משפחת פוטרמן בתל-אביב: "אני בא הרשל" אותו יום הגה יום חג ב' משפחה. הילדים לא הלכו לבית הספר, האב סגר את החנות וכולם נסעו יחד לשדה ה' תעופה לקבל את פני האורח.

הרשל פגש את פני משפחתו כיאות לבן שהצליח בחייו ועשה הון וכבוד. תחת זרי הפרחים שקיבל החזיר לקרוביו שפע מתנות ודברי ערך. הוא נראה מאושר לשוב לחיק המשפחה. בלהט אופייני לחייו, נישק את כל הדורות וכנות הדור, שפע בדיחות וסמס חז' דודים, התלוצץ עם כל הילדים בדרך לתל-אביב. בדירת קרוביו לא ידעה התרגשותו מעצור. הוא לא פסק לתאר עד מה מאושר הוא על שהגשים את חלום חייו.

למחרת בבוקר כשבאו לקראו לארוחת ה' בוקר, הופתעו בעלי הבית כשלא מצאו את

ח"כ ג'אבר מעדי
"לא אתה תקבע!"

הרשל במיטה. חיפושיהם אחריו לא ארכו זמן רב "הוא יושב באמבטיה", סיפר הקטן בילדים. ואמנם הרשל ישב באמבטיה. הוא היה לבוש פיגמה ועניבה היתה קשורה ל' צאחרו. הקצה השני של העניבה היה קשור לברו. הרשל היה מת.

מכתב מהבן. הקרובים המוזעזעים מ"הרו להריץ מברקים לבלגיה": "אבא מת. כואו להלוויה." איש לא בא להלוויה. לא הגיע גם כל מכתב מבניו ובתו שהראה על התענינות מיוחדת בגורל האב. הרשל הובא לקבר יש' ראל מבלי שאיש ידע מדוע שם קץ לחייו. השבוע כחודשיים לאחר המות הגיע מכתב מבניו הבכור. הוא גולל את פרשת האב. הר' של נחמד בשיתוף פעולה עם הנאצים. לאיש לא היו הוכחות והוא לא הועמד לדין, אבל הקהילה היהודית בעירו נידתה אותו. גם י' חס הגויים היה מסוייג.

תריסר השנים לא שינו את היחס כלפיו במאום. הרשל יצא מדעתו. שבועיים לפני שהגיע לישראל עזב סנטוריום לחולי נפש. הוא עזב את בלגיה בחשאי.

מכתבו של הבן הסתיים במשפט ברור. "אין כל צורך להקים מצבה מיוחדת".

הארץ

ד"ר ליאו זאכס, בוקר קמברידג' שעבד כחוקר במחלקה הביולוגית (העולם הזה). רחל ג', תל-אביב

הבזז לעובדי הפלחה של אוכספורד!
* * *
אם יצליחו למכור את הסרט גם לש' וקי חוקי, שהם יתנו את הריח הנקי. (מעריב)

חיה שניצרה, חיפה
אחרי שאולמות הקולנוע יזולפו תחיי' לה במי בושט.

* * *
קהל היה מתוח, כשההוגרים המשי' כו לתקוף, אולם תורבאי עצר שני מרג' לי ציבור, (חדשות הספורט).
מרדכי דן, תל-אביב
ערך בהם משפט ליניץ.

קבועה, העדיפה להעבירם לתענוך, שם נמצ' אים, בין השאר שלושה ישובים חדשים שאליהם הועברו עולים ישר מן האוניה. תושבי מעברת זרעין מקבלים את מימי' הם, עשר שעות ביום, כזרם חלש ביותר, ממעיין יורעאל. הם לוטשים את עיניהם לעבר תענוך, שם מקבלים המתיישבים 15 דונם שלחין כ-30 דונם פלחה, רפת, אורחה ובית ראוי לשמו.

תושבי זרעין ביקשו להעבירם לתענוך. מובן שפנו למקום שנראה להם הבטוח ביותר: מפא"י. מפא"י הבטיחה. אם לא קיימה, הרי זה רק משום שהבחירות נגמרו.

אנשי זרעין ממשיכים, איפוא, לשבת ב' פתוחיהם, יורדים לעבודות בלתי קבועות לישובים הסמוכים.

טוענת הסוכנות: תושבי זרעין אינם רצויים בתענוך. הם נהגו לעסוק בשוק שחור וה' ברחות עם ערביי הכפרים הסמוכים סנדלה ומוקבלה השוכנים על הגבול, מול גינן.

אולם טענתם של בני המקום, "עשינו שוק שחור כי לא היה לנו ממה לחיות", אינה מחקבלת, משום מה, על דעת הסוכנות.

מיעוטים

10 יריות באויר

כשחזר שייך ג'אבר מעדי כחבר הכנסת ב' מקום ח"כ סוף אידיון זועבי שהתפטר, ז' כה, נוסף על כך גם ב'20 אלף ל"י וארבעת אלפים דונם מטעים, החליט מעדי שהגיעה העת להפגין את נאמנותו לשלטונות.

הוא רצה גם להתעלות על מתחרהו, הח"כ הדרוזי סלח כניפס. מעדי החתים את תומ' כיו על בקשה לממשלה בה היא נדרשת להכ' ריו על גיוס חובה של בני העדה הדרוזית לצה"ל, במקום ההתנדבות הנהוגה כעת.

על הבקשה חתם גם ח"כ סלח כניפס. לא חתמו: תומכיו של כניפס שלא נתבקשו לע' שות זאת. הם נעלבו, הצהירו כי לא יתמכו בגיוס חובה, כיוון שאין לדרושים זכויות מל' אות. חוקי הממשל הצבאי, אמרו, חלים גם על כמה כפרים דרוזיים. הקרן הקיימת הח' רימה חלק מאדמותיהם, והפועלים הדרוזיים נאלצים להיוקק ללשכת העבודה של הער' כים. לשם מה, איפוא, יצודו בגיוס חובה?

אבנים על מכונית. כאשר הופיע שייך ג'אבר במכוניתו המפוארת בכפר עוספיה, כ' די להסיע את ראש המועצה ותומכו, לביב אבורוקן לדליית אל-כרמל, שם נערכה הגי' גה לכבוד התמונתו כח"כ, ציפתה לו הפתעה בלתי נעימה. מתנגדיו נאספו בכפר, ידו אב' גים במכוניתו, תוך קריאות: "לא אתה תק' בע אם נתגייס לצה"ל!"

בדליית אל-כרמל זכה לקבלת פנים דומה. בנו של המוכתר, עלי חלבי, שרצה בשעתו לגייס חיילי צה"ל דרוזיים למלחמה בשישק' יל בתקופת מרד הדרוזים — נאלץ להפסיק את נאומו הוצב-להלכות לטובת גיוס הח' בה, לצאת מן הבית באקדח שלוף ולירות 10 יריות באויר כדי להברית את המפגינים.

השבוע יצא המרצע מן השק: מתנגדי מע' די הודיעו כי אינם מתנגדים, למעשה, לגיוס חובה, אולם רוצים כי על הקריאות לגיוס יחתמו גם מנהיגיהם.

דרכי חיים

תייר בא למשפחה

הסטטיסטיקה הרשמית על מטרות בואם של התיירים למדינה כוללת סעיפים רבים. היא יודעת לציין כי רוב התיירים באים לביקור קרובים, מעוסם למטרות מסחר. בין שני סעיפים אלו נמצאים הצליינים העולים לרגל למקומות קדושים ו' סתם תיירים הבאים לראות את הארץ הקדו' שה. אף אחד מסעיפים אלו לא חלם את מט' רת בואו לארץ של התייר הרשל פוטרמן (63).
מא הוקמה המדינה, לא פסק הרשל לציין במכתביו לקרוביו בארץ כי הנה הנה, רק ית' פנה מעט מעסקיו וטרדותיו, יבוא לארץ לביקור. חבילות מזון ובגדים היו מגיעות מבלגיה לבתי הקרובים מדי חודש בחודשו בדיוקנות של גובה מיסים, אולם את השולח עצמו לא זכו לראות.

פעם היתה זאת מחלה שמנעה את הנסיעה ופעם חתונת הבת לא איפשרה לו לעזוב את בלגיה, אולם כל הקשיים והמכשולים רק הגבירו את תשוקתו של הרשל להגיע לארץ עליה חלם כל חייו.

הוא יושב באמבטיה. סוף סוף הגיע

אם להתנשק
אז ב'נשיק'
השפתו
החדש
בן פריס
Kissable

כחונן...
הטוב ביותר
הוא
רולקס
הצ'ט
הנצווי

זמרה בתחרות
האחר' והתפוקה
* לכל טעם *
ונח לכל כיש

רדיו פאלאס

- 6 מנורות אופרה לונס
- 7 מנורות סופר
- 7 מנורות סופר לונס
- 8 מנורות ס'פוניק
- 8 מנורות פאגאניני

להשיג בכל
חנויות הרדיו.
1956
קולרו
תדרשו
רק
מטוב ביותר בעולם-תוצרת אנגליה

הסרט הישראלי המקורי

מעשה בח'נית

בהשתתפות טובי אמני התיאטרון הישראלי

תרגום אנגלי וצרפתי בגוף הסרט.

בתל-אביב — קולנוע אופיר

חיפה — קולנוע פאר

ירושלים — קולנוע רון

מופץ ע"י סרטי גבעתיפריש

מופץ ע"י פורום פילם

גוש מגרשים ברחובות:

טוב לשיכונים ולווילות — למכירה בהזדמנות

לפנות: תל-אביב, טלפון 24749